

indtillige Dverret og at lade Justitsfagerne ap-
 vellese umiddelbart til Høiesteret og de civile
 Sager til Landsøverret samt Hof- og Stads-
 retten i Kjøbenhavn. Den væsentligste Ind-
 vending imod dette Forslag, nemlig de vestin-
 diske Ders store Afstand fra Danmark, bort-
 falder, efterat Forbindelsen er bleven saa over-
 ordentlig lettet, at der til alle Aarstider i
 kort Tid kan corresponderes imellem dem, og
 Forandringen selv formenes baade at lede til en
 større Betryggelse for Rets sikkerheden og bedre
 at stemme med den hidtilværende Ordning af
 Forholdet imellem Under- og Dverretter efter
 dansk Ret, der i Almindelighed ikke har kjendt
 til Appel fra enkelt Dommer til enkelt Døm-
 mer. Besparselsen for det Offentlige vil blive
 fuldstændigere, naar den vestindiske Dverret
 ganske ophæves; i Justitsfager vil, hvis de ellers
 skulde indanes til Høiesteret, baade Tid og
 Penge spares, og i andet Fald den forlængede
 Tid og den forøgede Bekostning ikke være af
 Betydning, og i civile Sager vil, da Ge-
 byrerne ved Landsøverretten i Kjøbenhavn ere
 ringere end Gebyrerne ved den vestindiske Dver-
 ret og Sagførernes Honorarer enten billigere eller
 ikke dyrere, ingen Forøgelse af Dmføstninger og
 kun ringe Dphold indtræde. Mortifications-
 sagerne kunde henlægges til Underretterne i
 Vestindien eller til een af dem. Det fortjener her
 at bemærkes, at samme Bei blev indslaaet ved
 Ophævelsen af Bornholms Landsthing og Fær-
 øernes Lagthing ved Pl. 29de Juni 1813 og
 18de Mai 1816, uagtet Forbindelsen med Fær-
 øerne baade da var og endnu mere for Tiden
 er, ligesom den ogsaa for Bornholms Vedkom-
 mende om Vinteren kan være, langt vanskelig-
 gere end med Vestindien. Gjennemførelsen af
 dette Forslag vilde imidlertid kræve flere nær-
 mere Bestemmelser, saasom med Hensyn til
 Dverretsstævningers Udtagelse, Barslet, Be-
 villinger til fri Proces, til nye Bevistligheders
 Benyttelse m. m., og saavel derom som om
 Sagen i det Hele vil det, baade efter Forhol-
 denes Bestaenhed og naar hensees til Colo-
 niallovens § 3, være nødvendigt, at Colonial-
 raadet forinden høres. De af Udvalgets Med-
 lemmer, som tilraade en fuldstændig Ophævelse af
 den vestindiske Dverret (Alberti, Hansen, Larsen),
 have derfor ikke anset det fornødent, at de udarbej-

vede noget Lovforslag i denne Retning, og da
 de, som ovenfor bemærket, foretrakke Lovfor-
 slagets Bestemmelser for den nærværende Tin-
 genes Orden, og en midlertidig Gjennemførelse
 af dette strax vil lede til Besparselse og For-
 bedring i Retsstilstanden uden at hindre en se-
 nere Ophævelse af den særskilte vestindiske Dver-
 ret, samt da Lovforslaget i det Væsentlige er
 billiget af Colonialraadet, have de forenet sig
 med de øvrige Medlemmer af Udvalgets Fleer-
 het (Hage, Müller), der foreslaae Lovforslagets
 Antagelse, men ere villige til at gaae ind
 paa, at Ordet „herester“ i § 1 ombyttes med
 „indtil videre“.

Ved Lovforslagets Enkeltheder har Udval-
 get Intet at bemærke, og navnlig har det ikke
 fundet Anledning til at anbefale det Colonial-
 raadet forelagte og af dette billigede Udkast
 § 6 til at gjenindsættes istedetfor det nu fore-
 lagte Udkast § 6, skjøndt det vel kunde være
 tvivlsomt, om ikke nogle af Bestemmelserne i
 Forordningen af 20de April 1824 om Søroveri
 burde bibeholdes. Udvalget antager dog, at
 Lovforslagets § 1 bør indeholde en bestemt
 Bemyndigelse for Ministeriet til, uden at tye
 til Rigsdagen, at henlægge Thinglæsninger til
 Underretterne.

Udvalgets Fleertal (Alberti, Hage, Han-
 sen, Larsen, Müller) indstiller derfor:

- 1) at Ordet „herester“ i Lovforslagets § 1
 forandres til „indtil videre“;
- 2) at Ordet „indtil videre“ efter „derunder“
 udgaaer, og at der til Slutningen af første
 Punktum føies „men som, efterat Colonial-
 raadet derover har erklæret sig, kunne hen-
 lægges til Underretterne eller en enkelt af
 disse“.